

Sygn. akt I ACz 1910/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **P. S.**

przeciwko: **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę i ustalenie

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 19 lipca 2012 r. sygn. akt I C 865/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu zabezpieczył powództwo w ten sposób, że zobowiązał pozwanego aby poczynając od prawomocności tego postanowienia przez czas trwania procesu uiszczał na rzecz powoda 2.880 zł miesięcznie, do 10-go każdego miesiąca, tytułem renty, wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek nieuiszczenia w terminie; dalej idący wniosek oddalił.

W ocenie tego Sądu wniosek powoda zasługiwał na częściowe uwzględnienie. Renta z tytułu zwiększenia się potrzeb poszkodowanego dotyczy sytuacji, gdy w wyniku doznanej szkody istnieje konieczność ponoszenia wyższych kosztów utrzymania w zakresie usprawiedliwionych potrzeb w porównaniu ze stanem sprzed wyrządzenia szkody.

Zwiększenie życiowych potrzeb uzasadniające roszczenie rentowe powoda (i wniosek o udzielenie zabezpieczenia) niewątpliwie dotyczyło jego potrzeb opiekuńczych i leczniczych. Rozważając uprawdopodobnienie zwiększonych potrzeb powoda Sąd pierwszej instancji oparł się na przeprowadzonych do tej pory dowodach. Jako pewne jawi się w kontekście materiały sprawy, że zwiększoną potrzebą powoda jest konieczność sprawowania nam nim opieki.

Fakt ponoszenia całego ciężaru opieki nad poszkodowanym w czasie leczenia i rehabilitacji przez członków najbliższej rodziny nie zwalnia osoby odpowiedzialnej do zwrotu kwoty obejmującej wartość tych świadczeń.

Zdaniem Sądu Okręgowego uprawdopodobnione zostało, że z tytułu potrzeb powoda w zakresie opieki wymagane jest świadczenia mu pomocy w wymiarze co najmniej 12 godzin dziennie za 8 zł za godzinę.

Strona pozwana zaskarżyła postanowienie w całości. W zażaleniu zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, a to art. 753¹ k.p.c. w zw. z art. 753 § 1 k.p.c. przez niespełnienie przez powoda przesłanek uzasadniających udzielenie zabezpieczenia.

Wskazując na powyższe wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Błędny jest pogląd skarżącego, że na tym etapie postępowania brak jest przesłanek do udzielenia zabezpieczenia. Szczególnie nietrafne jest powołanie interesu prawnego uprawnionego, jako niezbędnej przesłanki do udzielenia zabezpieczenia roszczenia o rentę z tytułu odpowiedzialności za uszkodzenie ciała.

Jak wynika z przepisu art. 753¹ § k.p.c. przepis art. 753 k.p.c. stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia roszczeń m. in. o rentę z tytułu odpowiedzialności za uszkodzenie ciała. Przepis art. 753 k.p.c. jest przepisem szczególnym w rozumieniu art. 731 k.p.c., który przewiduje, że zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia. Poza tym podstawą zabezpieczenia w sprawie o rentę z tytułu odpowiedzialności za uszkodzenia ciała jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia, co jest z kolei rozwiązaniem szczególnym w porównaniu

z ogólnymi wymogami przewidzianymi dla możliwości udzielenia zabezpieczenia określonymi w art. 730¹ § 2 k.p.c. Zatem powód nie musiał wykazywać interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Jego obowiązkiem było uprawdopodobnienie istnienia roszczenia. Sąd Okręgowy słusznie zatem skupił się na ocenie czy ta przesłanka w rozpoznawanej sprawie istnieje i doszedł do trafnego wniosku, że niewątpliwie tak.

Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że powód wykazał istnienie zwiększonych potrzeb w zakresie uszczerbku na zdrowiu odnoszącego się do roszczenia o rentę, w granicach uprawdopodobnienia roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym. Dotyczy to tak okoliczności faktycznych na których opiera się roszczenie jaki i podstawy prawnej roszczenia.

W świetle przeprowadzonych w sprawie dowodów występuje słuszna podstawa do przypuszczenia, że roszczenie istnieje i jest wymagalne. Powód powołując się na zwiększenie potrzeb uprawdopodobnił je wskazując okoliczności dotyczące opieki. Niewątpliwie wymaga on pomocy przy ubieraniu, jedzeniu, przygotowywaniu posiłków, wykonywaniu czynności higienicznych. Ustalony zakres uszkodzenia ciała powoda potwierdza konieczność sprawowania nad nim opieki.

Należy zgodzić się także z ustaleniem przez Sąd Okręgowy, że powód wymaga pomocy co najmniej 12 godzin dziennie, a przeznaczenie 8 zł za godzinę opieki nie jest wygórowane. Stanowi to kwotę 2.880 zł miesięcznie.

Sąd pierwszej instancji nie odniósł się do istotnej dla ustalenia rozmiaru zabezpieczenia okoliczności, a mianowicie tego że przez uprawdopodobnienie roszczenia rozumieć należy także uprawdopodobnienie rozmiaru przysługującemu powodowi wobec ubezpieczyciela żądania, mając na uwadze przyczynienie się powoda do szkody.

Na tym etapie postępowania nie można jednak przyjąć, że powód przyczynił się do skutków szkody przez brak zapięcia pasów bezpieczeństwa oraz fakt, że wsiadł do samochodu i godził się na jazdę z kierującym, sprawcą wypadku który miał 2,6‰ alkoholu we krwi. Z zeznań powoda wynika, że był przewożony z grzeczności i od momentu wejścia do samochodu i usadowienia się na tylnym siedzeniu z próbą zapięcia pasów, do momentu wypadku upłynęło niewiele czasu, zatem trudno – na tym etapie postępowania przyjąć, że powód przyczynił się do szkody. Jest to o tyle wątpliwe,

że jak zeznał powód przy ograniczonej na tym odcinku drogi szybkości do 40 km/godz. jego żona w eksperymentalnej jeździe pokonała go w 3 minuty.

Zatem sprawca wypadku jadący z nadmierną prędkością pokonał ten odcinek niewątpliwie w czasie znacznie krótszym.

Z powyższych względów zażalenie jako bezzasadne należało oddalić (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

MW